

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/909/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114210040
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114210040.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 47 150 113, v konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 36 862 711 proti odporcovi M. C., bytom E., M. P. 4, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, v konaní zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Svidník, Ul. Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 307,44 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 18C/170/2014-69 zo dňa 20. júla 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 25,01 eur, k rukám JUDr. Igora Šafranka, advokáta do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 87,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,61 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 23,61 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20,11 eur od 18.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 20,11 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia vo výške 34,15 eur, a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Na odôvodnenie tohto rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy vo výške 307,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,61 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 23,61 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20,11 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 20,11 eur od 18.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 220 eur od 18.09.2011 do zaplatenia. Súd výsledky vykonaného dokazovania posúdil podľa § 51, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 4, ods. 9, § 53a ods. 1, § 54, § 488, § 559 ods. 2, § 544 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a podľa § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh podaný navrhovateľom je čiastočne dôvodný. Účastníci dňa 25.03.2009 medzi sebou uzavreli zmluvu o pripojení v znení dodatkov zo dňa 23.07.2010 a zo dňa 28.07.2010, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytoval odporcovi elektronickú komunikačnú službu a odporca bol povinný za dodanie služby platiť dohodnutú cenu. Odporca si však túto svoju povinnosť nespĺnil a nezaplatil za služby dodané poskytovateľom vyfakturované faktúrami č. 726832844 zo dňa 03.05.2011, č. 728854002 zo dňa 03.07.2011, č. 9729857614 zo dňa 03.08.2011 a č. 727847821 zo dňa 03.06.2011 v celkovej výške 87,44 eur. Pri vyslovení tohto záveru súd vychádzal z tvrdení navrhovateľa

a z predložených faktúr, o ktorých nemal dôvod pochybovať. Vzhľadom k tomu, že odporca si svoju povinnosť riadne a včas nesplnil, nedošlo k zániku jeho záväzku, a preto ho súd zaviazal na zaplatenie sumy navrhovateľovi vo výške 87,44 eur titulom nezaplatených faktúr za poskytnuté služby. Navrhovateľ si faktúrou č. 4730861302 zo dňa 03.09.2011 uplatnil nárok na zmluvnú pokutu vo výške 220 eur za nedodržanie doby viazanosti. Na tomto mieste súd poznamenáva, že uvedené dojednanie o zmluvnej pokute boli vyhlásené rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 13C/116/2014 zo dňa 26.06.2014 za neprijateľnú zmluvnú podmienku a z toho dôvodu je neplatné. K týmto záverom sa súd priklonil aj v tejto veci. Z neplatného dojednania zmluvného ustanovenia nemožno priznať plnenie, a to ani čiastočné. Len pre úplnosť súd zdôrazňuje, že právny predchodca navrhovateľa individuálne nevyjednal s odporcom výšku uplatnenej zmluvnej pokuty, nakoľko táto je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách, ktoré právny predchodca navrhovateľa uzatváral aj s inými spotrebiteľmi a nezohľadnil ani pomer vzájomných plnení zmluvných strán navzájom a ich práv a povinností voči sebe /nepomer výšky nesplnenej povinnosti a zmluvnej pokuty a nezohľadnenie časovej súvislosti, t. j. v akom čase doby viazanosti spotrebiteľ porušil svoje zmluvné povinnosti/. Preto súd v časti uplatnenej zmluvnej pokuty s príslušenstvom návrh navrhovateľa zamietol. Keďže odporca nesplnil svoj záväzok včas a riadne, dostal sa do omeškania, v dôsledku čoho vznikol navrhovateľovi nárok na úrok z omeškania, ktorý mu súd priznal v zmysle vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,61 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 23,61 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20,11 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, pričom deň, od ktorého je odporca povinný úroky z omeškania platiť, je vždy dňom nasledujúcim po splatnosti tej ktorej faktúry. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s ohľadom na čiastočný úspech účastníkov vo veci. V danom prípade mali účastníci vo veci úspech len čiastočný /navrhovateľ mal úspech vo výške 28,4 %, odporca vo výške 71,6 %; rozdiel ich pomerných úspechov predstavuje 43,2 %/. Odporca ako úspešnejší účastník si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal. Na strane odporcu na podporu jeho záujmov však v konaní vystupoval i vedľajší účastník. Keďže vedľajší účastník sa podieľa na úspechu odporcu, ktorý mal vo veci čiastočný úspech, priznal súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu uplatnených trov konania vo výške 34,15 eur /2 x úkon právnej služby po 24,90 eur, 2 x režijný paušál po 8,04 eur, spolu 65,88 eur, k tomu 20 % DPH, celkom teda 79,06 eur. Z toho 43,2 % úspechu odporcu predstavuje 34,15 eur/. Lehotu na splnenie povinnosti, 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, určil súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. s tým, že takto určenú lehotu považuje za primeranú s ohľadom na výšku plnenia.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že trovy konania, ktoré vedľajší účastník vynaložil a ktorých náhradu mu súd prvého stupňa priznal neboli účelne vynaložené. Ide o trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v konaní, pričom vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie by malo disponovať personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Ďalej poukázal na to, že združenia na ochranu spotrebiteľa vstupujú do množstva konaní automaticky zastúpené advokátom a to bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcov a bez toho, aby vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Úkony vedľajšieho účastníka potom v sporoch po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru. V danej veci vedľajší účastník ani nevniesol do konania žiadny prínos. Vo svojom vyjadrení žiadal návrh navrhovateľa zamietnuť tak ako v iných konaniach len z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. V závere odvolania vyslovil názor, že ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania bol potrebný v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. súhlas ním podporovaného účastníka. Táto otázka mala byť tiež predmetom skúmania súdu.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa uviedol, že trovy, ktoré vynaložil v konaní na právne zastúpenie boli vynaložené účelne. Poukázal pritom na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 84/2014 z 23.05.2014, sp. zn. III. ÚS 457/2014 z 15.10.2014. Podľa neho je absurdné, ak navrhovateľ ako účastník konania sám zastúpený v konaní advokátom, upiera právo na zastúpenie advokátom inému účastníkovi konania. Neobstoí ani námietka navrhovateľa, že vedľajší účastníka má disponovať personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne

služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Aj navrhovateľ disponuje osobou na poste Riaditeľ pre právne a korporátne záležitosti, čo podľa logiky navrhovateľa znamená, že nie je dôvod vymáhať nezaplatené faktúry prostredníctvom advokátskej kancelárie. Pokiaľ ide o úkony vedľajšieho účastníka v tomto konaní, tak vedľajší účastník nevzniesol žiadnu námietku premičania. Vo vyjadrení však poukázal na rozhodnutia súdov, podľa ktorých je navrhovateľom uplatňovaná zmluvná pokuta neplatná. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka vo viacerých konaniach sú rovnaké preto, že sám navrhovateľ podáva stále obsahovo zhodné, povrchné formulované návrhy, prípadne odvolania. Vyjadrenia vedľajšieho účastníka sú len reakciou na podania navrhovateľa a nie je mu jasné, prečo by mal pri vznášaní totožných námietok využívať stále iné, inovované formulácie. Pokiaľ ide o jeho vstup do konania poukázal na skutočnosť, že zákon do 1.1.2015 nevyžadoval súhlas účastníka konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Toto sa vzťahovalo aj naňho, keďže do konania vstúpil oznámením z 14.03.2013. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si k náhrade trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní.

Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. z dôvodov a v rozsahu odvolania navrhovateľa, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý v ostatných výrokoch a preto v týchto zostávajúcich častiach rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu je nedotknutý /§ 206 O.s.p./.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o trovách konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa. Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa len čiastočne, keď mu priznal len sumu 87,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,61 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 23,61 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20,11 eur od 18.07.2011 do zaplatenia a zo sumy 20,11 eur od 18.08.2011 do zaplatenia a vo zvyšnej časti keď sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaplatenia sumy vo výške 307,44 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 23,61 eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 23,61 eur od 18.06.2011 do zaplatenia, vo výške 9,5 % ročne zo sumy 20,11 eur od 18.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 20,11 eur od 18.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 220 eur od 18.09.2011 do zaplatenia návrh navrhovateľa zamietol. Vzhľadom na tento výsledok konania súd prvého stupňa správne náhradu trov konania pomerne rozdelil, pričom aj správne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov tak, že odporca bol v konaní pomerne úspešnejší, pričom pomer jeho úspechu je 43,20 %.

Odporcovi by tak podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patril náhrada trov konania v uvedenom pomere. Keďže si však túto neuplatnil a súd o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh /§ 151 ods. 1 O.s.p./, správne súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Uvedené však nepredstavuje prekážku priznaniu náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane odporcu a na ktorého sa tak tiež vzťahuje pomerný úspech odporcu v konaní, pričom tento si právo na náhradu trov konania uplatnil. Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na to, že vedľajší účastník by mal zdieľať procesný osud odporcu, tak tomu tak je. Odporca má právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. a preto má toto právo aj vedľajší účastník. To, že si odporca právo na náhradu trov konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil a vedľajší účastník áno, znamená len toľko, že odporcove právo na náhradu trov konania nebude rozhodnutím súdu naplnené, na rozdiel od vedľajšieho účastníka, ktorého právo na náhradu trov konania sa v dôsledky jeho uplatnenia prejaví v priznaní náhrady trov konania v súdnom rozhodnutí.

Čo sa týka účelnosti trov konania, ktoré vedľajší účastník v danej právnej veci vynaložil a ktoré mu súd prvého stupňa po správnom vyčíslení podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. priznal, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy

právneho zastúpenia považuje v zásade za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Preto úkon prevzatia a prípravy zastúpenia ako aj trovy naň vynaložené nemožno hodnotiť ako neúčelné. Rovnako tak aj ďalší úkon právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a trovy naň vynaložené musí odvolací súd hodnotiť ako účelné. Vedľajší účastník konania má právo vyjadriť sa k návrhu na začatie konania. Jeho písomné vyjadrenie bolo meritórne, skutkovo i právne vyargumentované. Je bez významu, že tieto argumenty používa vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach, keď navrhovateľ si uplatňuje v rôznych súdnych konaniach od rôznych spotrebiteľov svoje práva, ktoré majú pôvod v rovnakých zmluvách /líšia sa len samotnou osobou spotrebiteľa a parametrami daného úveru/, preto aj vady týchto zmlúv sú stále rovnaké a preto sa ani argumenty vedľajšieho účastníka, ktorými na tieto vady poukazuje nemôžu líšiť.

Nemožno prisvedčiť ani odvolaciemu tvrdeniu navrhovateľa, že bolo potrebné skúmať otázku súhlasu odporcu so vstupom Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“ ako vedľajšieho účastníka do konania, pretože od 1.1.2015 sa podľa právnej úpravy takýto súhlas vyžaduje. Túto otázku v predmetnom konaní už súd prvého stupňa ako aj odvolací súd riešili. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 18C/170/2014-41 zo dňa 08. Decembra 2014 rozhodol, že vedľajšieho účastníctvo menovaného združenia je v tomto konaní prípustné. Na odvolanie navrhovateľa tunajší odvolací súd toto rozhodnutie uznesením č.k. 6Co/271/2015-60 zo dňa 28. apríla 2015 potvrdil. Na bližšie odôvodnenie skutočnosti, že vedľajšieho účastníctvo menovaného združenia v tomto konaní aj bez súhlasu odporcu je prípustné odkazuje odvolací súd navrhovateľa na odôvodnenie zhora uvedených rozhodnutí.

Na základe týchto záverov potom možno konštatovať, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Keďže podľa prieskumu odvolacieho súdu boli aj uvedené trovy právneho zastúpenia vyčíslené súdom prvého stupňa v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a keďže s týchto trov priznal súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi náhradu len v pomere zodpovedajúcom pomernému úspechu odporcu v konaní, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V odvolacom konaní tak bol úspešný vedľajší účastník, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., pričom tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní a spočívajú v odmene za 1 úkon právnej pomoci podľa § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. /odmena vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny patrí za odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu/. Základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej pomoci je 24,90 eur /podľa § 10 ods. 1 uvedenej vyhlášky/ a teda sadzba tarifnej odmeny sa písomné vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa proti výroku o trovách konania je 12,45 eur /1/2 z 24,90 eur/. Popri tejto tarifnej odmene patrí k trovám právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka aj režijný paušál v sume 8,39 eur, ktorý bol určený podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre rok 2015, v ktorom bol úkon právnej pomoci vykonaný. Odvolací súd preto navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v sume 25,01 eur /12,45 + 8,39 + 20 % DPH/ a to k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.